

Bedre muligheder for vurdering og anerkendelse af realkompetence rummer efter regeringens opfattelse mange perspektiver. Det kan være motiverende for den enkelte, når der lægges vægt på, hvad han eller hun faktisk kan. Det vil hjælpe borgerne med at synliggøre og udnytte deres potentialer bedre. Danske arbejdspladser har brug for dygtige medarbejdere, der får mulighed for at udvikle sig og kan omstille sig. Fokus på realkompetencer understøtter kompetenceudviklingen i virksomhederne. Det kan give ledige og flygtninge/indvandrere bedre mulighed for at komme i gang med en uddannelse og kvalificere sig til arbejdsmarkedet.

En synliggørelse og anerkendelse af det, borgerne faktisk kan, vil bidrage til at øge det samlede uddannelsesniveau i samfundet.

Derfor ser jeg absolut ingen modsætning mellem redegørelsen her og regeringens uddannelsespolitik i øvrigt, hvor vi ganske rigtigt, som flere har været inde på, har et stigende fokus på den kompetencegivende del af uddannelsessystemet.

Men det er også væsentligt set i lyset af det trepartsudvalg om livslang opkvalificering og uddannelse for alle på arbejdsmarkedet, som regeringen har taget initiativ til at nedsætte, og skal også ses i samspil mellem indsatsen for ungdomsuddannelser og efter- og videreuddannelse, for så vidt angår spørgsmålet om realkompetencer.

Redegørelsen lægger op til, at der alle de steder, hvor voksne lærer noget brugbart, skal gøres en indsats for at stille skarpt på og anerkende den enkeltes realkompetencer. Det vil være til gavn for både den enkelte, virksomhederne og samfundet, når der lægges vægt på det, man faktisk kan, og ikke kun det, man allerede har papir på, som også flere har været inde på. Det vil bidrage til, at den enkelte får bedre muligheder for og tilskyndelse til fortsat at dygtiggøre sig og erhverve kvalifikationer og kompetencer, som efterspørges på arbejdsmarkedet.

I redegørelsen er der nævnt et par konkrete eksempler på, hvordan en individuel realkompetencevurdering kan lade sig gøre allerede i dag. I et af eksemplerne får en person afkortet en 2-årig installatøruddannelse på baggrund af forskellige kursusbeviser, dokumentation af kompetencer erhvervet gennem erhvervs erfaring som faglært blikkenslager og dokumentation for lederuddannelse i en idrætsforening.

Som det fremgår af redegørelsen, skal anerkendelse af realkompetence styrkes på alle rele-

vante områder i uddannelsessystemet. Det skal ske ved, at der inden for de enkelte uddannelsesområder skabes bedre muligheder for, at voksne kan få en individuel kompetencevurdering. Formålet hermed er, at den enkelte enten kan påbegynde en uddannelse, få afkortet sit uddannelsesforløb eller få udstedt et uddannelsesbevis på grundlag af en kompetencevurdering.

Redegørelsen lægger op til, at der på uddannelsesområdet, hvor det er relevant, fremsættes forslag i Folketinget om de nødvendige ændringer af uddannelseslovgivningen.

Kl. 12.50

Fra regeringens side er vi opmærksomme på, at bedre muligheder for at anerkende realkompetence også rejser en række nye krav og udfordringer, som der naturligvis skal findes løsninger på.

Før det første skal vi udvikle metoder til at sikre en pålidelig vurdering og anerkendelse af realkompetencer i uddannelserne. En anerkendelse af realkompetencer må nyde tillid både på arbejdsmarkedet og selvfølgelig også i uddannelserne. Der må ikke opstå tvivl om uddannelsernes kvalitet og niveau.

Vi skal også i fællesskab udvikle ordninger for, hvordan realkompetencer kan synliggøres og dokumenteres i arbejdslivet og i folkeoplysnings- og foreningslivet.

Information og vejledning vil spille en vigtig rolle ikke mindst i forhold til de mange, der har begrænsede eller ingen formelle kvalifikationer.

Endelig vil jeg fremhæve behovet for at tilvejebringe de rigtige økonomiske incitamenter til at anvende individuel kompetencevurdering. Det gælder i forhold til brugerne og i forhold til uddannelsesinstitutionerne.

Vi lægger op til, at redegørelsens anbefalinger og forslag bl.a. skal udmøntes gennem udvikling af handlingsplaner på de enkelte uddannelsesområder og gennem forsøgs- og udviklingsarbejde.

Jeg ser det som helt centralt, at vi ikke mindst her inddrager arbejdsmarkedets parter og folkeoplysnings- og foreningslivets aktører, sådan som også hr. Carsten Hansen fremhævede det. De skal være med til at drøfte, hvordan kvaliteten sikres, hvordan man kan dokumentere relevante arbejds- og fritidslivserfaringer, og endelig skal parterne bidrage til oplysningsarbejdet.

Udbygningen vil efter regeringens opfattelse bidrage til at fremme den enkeltes beskæftigelsesmuligheder, ikke mindst de kortuddannedes,